

Plantejament, nus i desenllaç

«En aquests dos mesos en els quals a l'Estat es decideix si finalment es pot formar govern o s'ha d'anar a noves eleccions, nosaltres aprofitem per omplir de contingut aquest segon acte que ens ha tocat viure»

Si fem un símil entre la situació política que estem vivint a Catalunya i una obra de teatre podríem dir que, en aquest moment, estem desenvolupant el nus de l'acció, és a dir, estem al segon acte. El plantejament de la situació, el primer acte de l'obra, va finalitzar amb les passades eleccions al Parlament de Catalunya que van donar un 48 per cent de vots per a les opcions favorables a la independència i un Parlament amb majoria absoluta independentista.

El destí ha volgut que al conjunt de l'Estat també estiguin desenvolupant el segon acte de la seva interpretació. Les passades eleccions generals van deixar un panorama polític certament complicat. Amb un Partit Popular que va guanyar els comicis, però que no ha estat capaç, fins ara, d'asseure's a negociar amb cap altra formació. Quatre anys de prepotència, de manca de diàleg, de cinisme, de comportament casernari, els han abocat a aquesta situació. Vista la paràlisi institucional, el cap de l'estat va demanar al senyor Sánchez que intentés formar govern. I va fracassar en els dos intents tot i que va aconseguir sumar als seus escons els que representa el senyor Rivera. La dreta que ells qualifiquen de "moderna" i el PSOE de sempre. Fi del primer acte, també a l'Estat.

A Catalunya estem en el nus de l'acció. Un moment interessant de debò. Nou Govern, nou president, les mateixes dificultats econòmiques i polítiques. El govern de l'estat en funcions sembla que tingui, com a única finalitat, perseguir qualsevol decisió que emani del Parlament de Catalunya. Agendes buides, telèfons en silenci, però ... els queda Catalunya i el Constitucional i és evident que s'hi dediquen. Si la situació fos una altra podríem veure la llum després del túnel. Podríem raonablement pensar que un nou govern, amb nous responsables polítics, entendrien les raons de Catalunya i actuarien com a països demòcrates, però vist el que hi ha no ens podem pas fer il·lusions. Si, finalment, es forma la gran coalició, PP, PSOE, Ciudadanos, ja tenim ben clar que Catalunya continuarà essent l'ase dels cops.

En aquests dos mesos en els quals a l'Estat es decideix si finalment es pot formar govern o s'ha d'anar a noves eleccions, nosaltres aprofitem per omplir de contingut aquest segon acte que ens ha tocat viure. Cal que no ens ho mirem només com a espectadors. Patirem massa. En primer lloc demanem als guionistes de l'obra que siguin coherents i que no despistin els ciutadans amb missatges contradictoris. Actuïn quan calgui, però assagin a consciència per no desafinar i desorientar-nos i, pel que fa a nosaltres, el cor, estaria bé que féssim nostra aquesta frase d'en Lluís Llach que a mi m'agrada molt. "Del compromís n' he fet gairebé un ofici".

Amb l'esperança que el desenllaç de l'obra que estem interpretant a Catalunya, tindrà com a conseqüència una societat més justa en un país més lliure.